

Fancsali Kinga

VÁSÁRHELYI SKIZO

kedves k
vádolsz ritkán járok haza
neked mindenkinél jobban tudnod kéne
nem mehetek oda ahol nem szeretnek

kedves k
remélem örülsz visszaléptem
a startmezőre két körből kimaradok
minél hamarabb *leszek jobban* annál
hamarabb mehetek el innen
de hogy szelídítsem meg gyermekkorom
vad szellemeit

anya megöregedett és beépítették
az utcát úgy nőttek ki a házak
a földből azon kapta magát
egy szomszédot sem ismer már
spájzban tartja még mindig
haját köteg újságpapírba rejtve azt a
kitépett csomót amivel bíróságra akart menni

ezt a képeslapot a főtéren vettem
a virágóra mellett járom a várost
amiről azt gondoltam elhagyni szégyen
az nélkülem is változik mozgásban van

kedves k
a pszichiáter azt kérdezte ma
hogyan akarok halni vagy csak nem akarok élni?
mi a különbség? *minden*
ami *velem történt* ebben a városban
de mi történt velünk igazából?

próbálok elfogadni hogy nemcsak a
szerelemért érdemes élni nem igaz
hogy *a nő története egy szerelmi történet* nem kell
a szerelemért mindent feláldozni
nem kell az anyát feláldozni

A JÓS MEGHAL A KÓRHÁZ HETEDIK EMELETÉN

mondjuk újra:
honnán származol? *apám és anyám kezéből.*
miért vagy itt? *legurultam az ágyról, meghalni jöttem.*
miből gondolod ezt? *tudtam mindent előre.*
de kasszandra nem halt meg aznap a kórház hetedik emeletén.

fogadásból hozta haza magával nagyapám:
öt flakon bort ígértek cimborái.
kasszandra tudta, és megfogta kezét,
álmaiban évtizedek óta látta már
a hetedik emeleti háromszobás panelt,
balkonon a műhelyt,
agamemnón teljes királyságát.

nagyapám, agamemnón villanyszerelő volt,
neve a 29-es kapucsengő mellé kiírva.
hazatértekor sehol nem volt már régi élete,
nem volt gyilkosság, sem lány gyermekek,
csak orestész maradt.
aztán szorosan bezárult a hetedik emeleti ajtó,
szorultak körülöttük a falak is.

ha még egyszer hozzá nyúlsz, megöllek,
mondta neki orestész, és elköltözött.
sosem jött vissza, hogy fenyegetését beváltsa.

miután nagyapám meghalt, kasszandra egyedül maradt,
de agamemnón neve örökre a kapucsengőn.
kasszandra úgy akarta, senkinek ne legyen kulcsa lakásához,
tűzoltókat hívtunk ki két nap csend után,
hogymint rátörjék az ajtót.

mennyi fájdalmat bír el jóslatoktól duzzadt tested?
látogatási időn kívül szökök be hozzád a kórházba,
fel a hetedik emeletre.
nem ismersz fel.
elszaporodtak lila foltok puha karodon, aszott bőrödön,
rajtad pelenka, látom szemeiden, máshol jársz.
ezt a kórtermet sem mondhatom el senkinek,
ezek a mi titkaink.
vajon hány látogató rokon tudja,
mi történt a konyha kövén annyi éven keresztül?

várj rám, k,
hetedik emeleti demens orákulum!
várj rám, k, kinek nemcsak jóslatait,
de más sem hittek el soha.
akkor most mondjuk újra:
honnan származol? *apám és anyám kezéből.*
miért vagy itt? *legurultam az ágyról, meghalni jöttem.*
miből gondolod ezt? *tudtam mindent előre.*